

Fătălăul

Tudor Arghezi

Cu vreo cîteva tuleie,
Mă, tu semeni a femeie.
La sprinceană
Fetișcană,
Subsuoară
De fecioară.
Ai picioare
Domnișoare,
Coapsa lată
Adîncată,
Ca-n zuvelci;
Urechile, ca doi melci;
Doi zulufi cu doi cîrcei;
Două boabe de cercei
Dezlipite, de muiere.
Și - al dracului ! - a miere
Și a tiparoase
Hoitul tău miroase.
Ți-este mîna
Ca zmîntîna,
Degetele ți-s -
Parcă ți le-a scris -
Gemene
Să semene;
Degetele: ca viermușii,
Pielea: pielea corcodușii.
Solz de sticlă-n unghie.
Ochiul tău înjunghie,
Gura ta subt firișoare-i
Pafta cu mărgăritare.

Buzei tale apă dă
Fîntîna și leapădă.
Fata, de cum te-o vedea,
Ca din vînt rămîne grea,

Căci pleoapa de ți-o ridici
O ciupești cu trei furnici.
O fi fost măta vioară,
Trestie sau căprioară
Și-o fi prins în pîntec plod
De strigoi de voievod ?
Că din oamenii de rînd

Nu te-ai zămislit nicicînd.
Doar anapoda și spîrc,
Cine știe din ce zmîrc,
Morfolit de o copită
De făptură negrăită
Cu coarne de gheață,
Cu coama de ceață,
Cu uger de omăt -
Iese așa fel de făt.

Din atîta-mpărechiere și împreunare,
Tu ai ieșit tîlhar de drumul mare.
Na ! ține o țigare